

РЕШЕНИЕ

№ 7258

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7670** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 256 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Първоначално делото е било образувано срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация на Кмета на [община], област Р. по заявление да предоставяне на достъп до информация с рег. индекс № 94И-695-1 от 12.06.2020 г.

Съда с определение от 18.08.2020 г. е насрочил делото в открито съдебно заседание на 01.10.2020 г.

На проведеното съдебно заседание на 01.10.2020 г. пълномощника на жалбоподателя сочи, че поддържа жалбата, но уточнява, че искането им не е за достъп до обществена информация, а срещу незаконосъобразно бездействие на Кмета на [община].

Съдът с оглед направеното изявление на пълномощника на жалбоподателя по повод предмета на неговата жалба с протоколно определение от 01.10.2020 г. е изменил определението си за насрочване на делото от 18.08.2020 г. и е приел, че предмет на делото не е мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, а е жалба срещу незаконосъобразно бездействие на административния орган да предприеме действия и мерки по решаване на въпроса със свлачището, описан в сигнал на жалбоподателя до ответника от 12.06.2020 г.

Жалбоподателят счита, че Кметът на [община] незаконосъобразно е бездействал, като не е предприел мерки за предприемане на съответни реални действия, както относно укрепване на регистрираното свлачище в с.о. С. и овладяване

на активираните свлачищни процеси, така и относно наложителната реконструкция/основен ремонт на [улица], въпреки че са били налице всички условия за издаването им. Моли да бъде задължен административния орган да извърши необходимите действия и да реши въпроса със свлачището и улицата.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. Г., който счита, че са нарушени множество нормативни норми. Подробни съображения по съществуващото на спора излага в писмени бележки. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Кмет на [община], област Р., редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. В писмено становище оспорва жалбата и счита, че същата е недопустима. Сочи, че административният орган избира своето поведение в рамките на възможностите, които законът му дава. Счита, че трябва да избере измежду няколко еднакво законосъобразни решения, които можели да се явят в различна степен целесъобразни, т. е. следва да избере онова решение, което в конкретния случай се явява най-ефективно, полезно, икономически оправдано или най-икономично от гледна точка на обществения интерес. След като избере решението, този негов избор подлежал на административен контрол. Неизпълнението на задължението да се намери най-целесъобразното решение, счита че не правел акта, респективно действията на административния орган незаконосъобразни. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. Г. сочи, че е собственик на недвижим имот, намиращ се на [улица], кв. 1 по плана на с.о. С. /с. Мечка, [община], област Р./, представляващ УПИ IV – 4 с площ 650 кв.м., със законно построена в него двуетажна жилищна сграда с РЗП 100 кв.м.

Поради срутване през 2015 г. на огромно количество земна маса от вертикалния лъсов откос, намиращ се в непосредствена близост до имота на жалбоподателя и попадането на част от тази земна маса в имота му, той е сигнализирал Кмета на [община], областния управител на област Р., министъра на регионалното развитие и благоустройство, както и оторизирано държавно дружество за геозащита – [фирма], за реалната опасност от ново срутване, при което освен сериозното увреждане на построената в имота му сграда, биха могли да бъдат увредени и да пострадат фатално много хора, живеещи и минаващи от там.

В резултат на този сигнал е било възложено на [фирма] да бъде извършен подробен оглед на място, съвместно с експерти на [община], след което да представи в МРРБ становище и експертна оценка за геодинамичното състояние на засегнатия район, придружено от графичен материал и препоръки за последващи действия.

Извършен е бил обстоен инженерно-геоложки оглед на свлачищната деформация, проявена в района на УПИ IV – 4 от кв. 1 по плана на с.о. С.. Констатирано е, че в този район действително е налице активизирано свлачище (регистрирано под № RSE 13.47977.01), формирано на десния долинен склон на р. Д. и обхващащо участък от вертикалния, с денивелация около 25 м., неукрепен откос над УПИ IV – 4 от кв. 1, както и че свлачищните процеси са най-интензивни именно в този район, като част от свлечената земна маса е преминала през оградата (изградената от жалбоподателя бетонова предпазна стена) и е достигнала

непосредствено до сградата в имота му - УПИ IV – 4.

За овладяване на свлачищните процеси по откоса и за предотвратяването на бъдещи щети, в изготвеното на 19.10.2015 г. от [фирма] Становище до възложителя – МРРБ са направени препоръки от страна на [община] да бъдат изпълнени следните мероприятия:

- В горната част на склона да се изгради отводнителна канавка, която да улавя и отвежда повърхностния отток, постъпващ към откоса. Уловените води да се отвеждат по безопасен начин извън района на деформацията;

- Изгребването на льосовидните материали, свлечени в основата на откоса, да се извършва след пълното му осушаване;

- За цялостното овладяване на свлачищните процеси е необходимо да се извърши инженерно-геоложко проучване в района и да се изготви и реализира проект за укрепване и повърхностно отводняване на откоса. Възможни укрепителни мероприятия са преокосиране на участъка от склона, в комбинация със залесяване или полагане на перфорирана геоклетъчна система, която да се анкерира. В проекта трябва да се предвиди изграждането на система за улавяне и отвеждане на повърхностните води, постъпващи от високите части на склона.

Във връзка с постъпилите сигнали в МРРБ от собственици на имоти в с.о. С., [населено място], [община], област Р. относно свличане на земни маси, вследствие на активизирани свлачищни процеси във връзка със становището на [фирма], с писмо изх. № 08-1696/06.04.2016 г. на МРРБ, зам. министъра Н. Н. е дал конкретни указания до Кмета на [община] за предприемане на необходимите действия за изпълнение на препоръките, дадени от [фирма], които да бъдат съобразени с изискванията на Закона за устройството на територията, Наредба № 12/03.07.2001 г. за проектиране на геозащитни строежи, сгради и съоръжения в свлачищни райони, както и указателно писмо № 03-01-7/21.01.2015 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, изменено и допълнено с писмо 03-01-7/24.02.2016 г.

По делото не са представени доказателства от ответника, че от [община] са предприети необходимите действия за изпълнение на препоръките, дадени от [фирма].

На 08.01.2020 г. Кмета на [община] с писмо изх. № 04-12-1/08.01.2020 г. адресирано до министъра на регионалното развитие и благоустройството е поискал целево финансиране за възстановяване на път – общинска собственост и укрепване на льосов откос в с.о. С., [населено място], [община], като е изпратил примерна количествено-стойностна сметка за стойността на необходимите средства, включваща разходи за извършване на строително-монтажни работи, разходи за проектиране, разходи за авторски и строителен надзор в размер на 2 992 461,71 лева с ДДС.

В отговор на така подаденото искане, с писмо рег. индекс № 04-12-2/23.01.2020 г. зам. министъра на МРРБ Н. Н. е посочил, че към момента в министерството не е постъпила информация за предприети от общината мерки и действия, в съответствие с дадените препоръки, съгласно изискванията на Наредба № РД-02-20-1 от 19.06.2014 г. за условията и реда за вписване и поддържане на регистър на свлачищните райони на територията на Република България, на районите с абразионни и ерозионни процеси по Ч. и Д. крайбрежие и мониторинга им. Посочени са още и процедурата по реализацията на проекта, както и възможните източници за финансиране, като в края на писмото е посочено, че за реализацията на тези възможности за финансиране от първостепенно значение е инициативата на [община], предвид компетенциите и

предоставените ѝ правомощия съгласно Закона за местното самоуправление и местната администрация, Закона за общинската собственост и други. По отношение на изнесените данни за разрушаване на път – общинска собственост, е посочено, че МРРБ подкрепя инвестиционните намерения на общината, но цитираното трасе не е част от общинската пътна мрежа. При проявено намерение трасето да бъде включено в списъка на общинските пътища, информация за процедурата и изискуемите документи ще бъде изпратена. Посочено е, че определено пътно трасе може да бъде включено в списъка на общинските пътища и при кумулативно изпълнение на следните условия: 1. Трасето да осигурява транспортна връзка от местно значение, определена като такава в съответствие с чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗП и да не е изградено изцяло в урбанизирана територия; 2. Пътят да е изграден, като елементите на трасето да отговарят на техническите изисквания за общински път, в съответствие с Наредба № РД-02-20-2 от 28.08.2018 г. за проектиране на пътищата; 3. На основание чл. 8, ал. 3 и ал. 5 от ЗП имотите, през които преминава трасето да бъдат публична общинска собственост. В съответствие с чл. 3, ал. 4 от Закона за пътищата (ЗП) към МРРБ е създадена работна група, която разглежда постъпилите предложения от общинските администрации за включване на нови пътни отсечки в списъка на общинските пътища и изработва становища за всяко едно от тях по отношение на изпълнението на изискването за публична общинска собственост въз основа на представените от общините извадки от Картата на възстановената собственост/Кадастрална карта.

Със заявление рег. индекс № 94И-695-1 от 12.06.2020 г. жалбоподателят е поискал да му бъде отговорено писмено на въпроса: Има ли и какви са инвестиционните намерения на общината: 1. Трасето по [улица]в с.о. С. да бъде включено в списъка на общинските пътища и 2. Какви последващи действия и технически решения се предвиждат в съответствие с дадените препоръки в експертната оценка на [фирма] за геодинамичното състояние на засегнатия от свлачищните процеси район в същото с.о.

Предвид това, че отговор по така подаденото заявление не е получил, жалбоподателят е подал настоящата жалба чрез административния орган с вх. № 94И-695-2/13.07.2020 г.

На 27.07.2020 г., след депозиране на жалбата ответникът е издал писмо изх. № 94И-695-1#1/27.07.2020 г. адресирано до жалбоподателят И. Г., в което с е посочено, че съгласно ЗУТ с.о. С. представлява урбанизирана територия и въпросната улица попада изцяло в границите на селищното образувание. За да бъде поискано включването на подобно пътно трасе в списъка на общинските пътища следва да са изпълнени кумулативно описаните в т. 1, 2 и 3 от писмото на МРРБ условия, като първото условие е този бъдещ общински път да не е изграден изцяло в урбанизирана територия, а въпросната [улица]попада изцяло в урбанизирана територия. Сочи, че когато не могат да се изпълнят изискванията на закона, няма как да предприема каквито и да било действия. Що се отнася до регистрираното през 2015 г. свлачище сочи, че също не може да предприеме съответни мерки и действия за изготвяне и реализиране на проект за укрепване и повърхностно отводняване на откоса, защото първото и необходимо условие да се инвестират обществени средства за извършване на инженерно-геоложко проучване и изготвяне на технически проект е имотът върху който ще се инвестира да е общинска собственост, а от геодезическото заснемане на регистрираното свлачище се установило, че същото не попада само върху имот

общинска собственост. Задължението за проектиране и изграждане на геозащитни съоръжения, както и за поддържане на вече изградени такива е на всички собственици, тъй като свлачището не е разположено върху общински имот. Счита, че с писмото жалбоподателят е получил изчерпателен отговор на зададените въпроси.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Искането е процесуално допустимо.

С разпоредбата на чл. 256, ал. 1 от АПК е предвидена защита срещу неоснователни фактически бездействия на административните органи по задължения, произтичащи пряко от нормативен акт. Това са случаите, в които нормативните актове задължават административните органи да извършат нещо в определен срок или веднага след настъпване на определено събитие, или след влизане на нормативния акт в сила, без да е необходимо органът да бъде сезиран с молба или заявление.

Разгледано по същество същото е основателно.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗМСМА орган на изпълнителната власт в общината е кметът на общината. Съгласно чл. 44, ал. 1, г. 1 и т. 8 от същия закон кметът на общината ръководи цялата изпълнителна дейност на общината и организира изпълнението на задачите, които произтичат от законите, от актовете на президента на републиката и на Министерския съвет.

Видно от извършения обстоен инженерно-геоложки оглед на свлачищната деформация, проявена в района на УПИ IV – 4 от кв. 1 по плана на с.о. С. обективиран в становище от 19.10.2015 г. на [фирма] е, че в този район действително е налице активирано свлачище (регистрирано под № RSE 13.47977.01), формирано на десния долинен склон на р. Д. и обхващащо участък от вертикалния, с денivelация около 25 м., неукрепен откос над УПИ IV – 4 от кв. 1, както и че свлачищните процеси са най-интензивни именно в този район, като част от свлечената земна маса е преминала през оградата (изградената от жалбоподателя бетонова предпазна стена) и е достигнала непосредствено до сградата в имота му - УПИ IV – 4. С писмо изх. № 08-1696/06.04.2016 г. на МРРБ, зам.-министъра Н. Н. е дал конкретни указания на Кмета на [община] за предприемане на необходимите действия за изпълнение на препоръките, дадени от [фирма], които да бъдат съобразени с изискванията на Закона за устройството на територията, Наредба № 12/03.07.2001 г. за проектиране на геозащитни строежи, сгради и съоръжения в свлачищни райони, както и указателно писмо № 03-01-7/21.01.2015 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, изменено и допълнено с писмо 03-01-7/24.02.2016 г.

Съгласно чл. 2 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/, бедствие е значително нарушаване на нормалното функциониране на обществото, предизвикано от природни явления и/или от човешка дейност и водещо до негативни последици за живота или здравето на населението, имуществото, икономиката и за околната среда, предотвратяването, овладяването и преодоляването на което надхвърля капацитета на системата за обслужване на обичайните дейности по защита на обществото. А съгласно чл. 48, ал. 3 от ЗЗБ бедствено положение се обявява, при условие че се случва, случило се е или има опасност да се случи бедствие, свързано със: 1. загуба на човешки живот, и/или 2. увреждане на здравето на хората, и/или 3. значителни вреди на имуществото и/или икономиката, и/или 4. значителни последици за околната среда, свързани със замърсяване на почвата, водата или въздуха с химически, биологически или радиоактивни вещества и материали или с унищожаването на биологични видове.

Следователно предвид установеното активирано свлачище (регистрирано под № RSE 13.47977.01) и съгласно чл. 49, ал. 1 от с.з кметът на общината е следвало да обяви със заповед бедствено положение за цялата или за част от територията на общината и като орган на изпълнителната власт да организира защита при бедствия в изпълнение на възложените му функции с този закон и с другите нормативни актове, регламентиращи тяхната дейност по аргумент на чл. 3, ал. 1 от с.з. Съгласно чл. 65, ал. 2, т. 10 същият е бил длъжен и да организира и контролира извършването на неотложни възстановителни работи при бедствия. Като не е предприел никое от горепосочените действия, съдът счита, че Кметът на [община] е нарушил цитираните норми на ЗЗБ.

На следващо място съдът счита, че е нарушена и Наредба № 1 от 20.01.1994 г. за геозащитната дейност. Съгласно чл. 2 геозащитна дейност по смисъла на тази наредба е комплексът от дейности и мероприятия по проучване, проектиране, строителство, експлоатация и поддържане на съоръжения за защитата на застрашени и засегнати територии от оврази, свлачища, срутища, морска абразия, речна ерозия и неблагоприятни техногенни процеси. Геозащитната дейност по арг. чл. 3 е елемент на териториалното и селищното устройство, вкл. благоустройството на териториите и акваториите, и компонент от опазването на околната среда. Общините в съответствие с функциите си по териториалното и селищното устройство и опазването на околната среда съгласно чл. 20, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ДВ, бр. 77 от 1991 г.) осигуряват изработването на проектите и изпълнението на геозащитните мероприятия на териториите си (чл. 6, ал. 2). Не е изпълнена и разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредбата, която сочи, че финансирането на геозащитната дейност се осъществява от общините - за застрашените и засегнатите територии и акватории с местно значение. От доказателствата по делото е видно, че не е предприето нищо за изработването на проектите и изпълнението на геозащитните мероприятия на територията ѝ.

Видно от писмо рег. индекс № 04-12-2/23.01.2020 г. зам.-министъра на МРРБ Н. Н. е, че към момента в министерството не е постъпила информация за предприети от общината мерки и действия, в съответствие с дадените препоръки, съгласно изискванията на Наредба № РД-02-20-1 от 19.06.2014 г. за условията и реда за вписване и поддържане на регистър на свлачищните райони на територията на Република България, на районите с абразионни и ерозионни процеси по Ч. и Д. крайбрежие и мониторинга им. В писмото са посочени още и процедурата по реализацията на проекта, както и възможните източници за финансиране, като в края на писмото е посочено, че за реализацията на тези възможности за финансиране от първостепенно значение е инициативата на [община], предвид компетенциите и предоставените ѝ правомощия съгласно Закона за местното самоуправление и местната администрация, Закона за общинската собственост и други. Няма доказателства по делото да е предприета такава инициатива от Кмета на [община].

По отношение на изнесените данни за разрушаване на път – общинска собственост, в горепосоченото писмо е заявено, че МРРБ подкрепя инвестиционните намерения на общината, но цитираното трасе не е част от

общинската пътна мрежа. При проявено намерение трасето да бъде включено в списъка на общинските пътища, информация за процедурата и изискуемите документи ще бъде изпратена. Посочено е, че определено пътно трасе може да бъде включено в списъка на общинските пътища и при кумулативно изпълнение на следните условия: 1. Трасето да осигурява транспортна връзка от местно значение, определена като такава в съответствие с чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗП и да не е изградено изцяло в урбанизирана територия; 2. Пътят да е изграден, като елементите на трасето да отговарят на техническите изисквания за общински път, в съответствие с Наредба № РД-02-20-2 от 28.08.2018 г. за проектиране на пътищата; 3. На основание чл. 8, ал. 3 и ал. 5 от ЗП имотите, през които преминава трасето да бъдат публична общинска собственост. В съответствие с чл. 3, ал. 4 от Закона за пътищата към МРРБ е създадена работна група, която разглежда постъпилите предложения от общинските администрации за включване на нови пътни отсечки в списъка на общинските пътища и изработва становища за всяко едно от тях по отношение на изпълнението на изискването за публична общинска собственост въз основа на представените от общините извадки от Картата на възстановената собственост/Кадастрална карта. В същото писмо са посочени и възможните източници за финансиране, както и че за реализацията на тези възможности за финансиране от първостепенно значение е инициативата на [община], предвид компетенциите и предоставените й правомощия, съгласно ЗМСМА, ЗОС и др. По делото не са представени доказателства Кмета на [община] да е направил предложение до работната група на МРРБ за включване на [улица] в списъка на общинските пътища, въз основа на представена от [община] извадка от Картата на възстановената собственост/Кадастрална карта, нито е поискано финансиране за същата.

По тези съображения предявеният иск е основателен и ответникът следва да бъде осъден да изпълни вмененото му от закона задължение за фактическо действие като предприеме действия и мерки по заявление на жалбоподателя с рег. индекс № 94И-695-1 от 12.06.2020 г. и за обезопасяване на активирано свлачище (регистрирано под № RSE 13.47977.01), формирано на десния долинен склон на р. Д. и обхващащо участък от вертикалния, с денивелация около 25 м., неукрепен откос над УПИ IV – 4 от кв. 1.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 вр. чл. 256, ал. 1 АПК своевременно заявеното от ищеца искане за присъждане на разноските по делото е основателно и следва да бъде уважено за доказания им размер от 510 лева общо, от които 10 лв. - платена държавна такса и 500 лв. – заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 256, ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА по иска с правно основание чл. 256, ал. 1, вр. ал. 3 АПК, Кмета на [община], област Р., да предприеме действия и мерки по заявление на И. Г. Г. с рег. индекс № 94И-695-1 от 12.06.2020 г. и за обезопасяване на

активирано свлачище (регистрирано под № RSE 13.47977.01), формирано на десния долинен склон на р. Д. и обхващащо участък от вертикалния, с денивелация около 25 м., неукрепен откос над УПИ IV – 4 от кв. 1.

ОСЪЖДА [община] област Р. да заплати на И. Г. Г., ЕГН: [ЕГН] сумата от 510 (петстотин и десет) лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: